

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 485/2019
04.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и др Илије Зиндовића, чланова већа, у правној ствари тужилаца АА, ББ, ВВ и ГГ, све из ..., чији је заједнички пуномоћник Драгана Благојевић, адвокат из ..., против тужених Компанија „ДД“ ДП ..., у стечају, чији је пуномоћник Немања Теодоровић, адвокат из ..., Компанија „ЂЂ“ ДП ..., у стечају, чији је пуномоћник Живка Спасић, адвокат из ..., Агенције за вођење спорова у поступку приватизације, Београд и Републике Србије коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Трећег основног суда у Београду и Привредног суда у Београду, у седници одржаној 04.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Апелациони суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду је, решењем П1 4284/11 од 22.03.2019. године, наставио парнични поступак у овом предмету који је био прекинут решењем истог суда П1 4284/11 од 18.05.2016. године (став први изреке) и огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета уступио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду (став други и трећи изреке).

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност те је, сматрајући да је за суђење стварно надлежан Апелациони суд у Београду који би требало да одлучи о жалби тужила изјављеној против пресуде првостепеног суда будући да је одлуком Уставног суда РС Уж 2450/13 од 04.10.2013. године поништена пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 823/13 од 14.02.2013. године и одређено да Апелациони суд у Београду донесе нову одлуку о жалби подносиоцима и осталих тужила изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 4284/11 од 14.09.2012. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ број 116/08 ... 88/18) и члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом спору стварно надлежан Апелациони суд у Београду.

Према стању у списима тужиле су 26.09.2011. године поднеле тужбу против тужених, ради исплате. Пресудом Првог основног суда у Београду П1 4284/11 од 14.09.2012. године која је исправљена решењем Трећег основног суда у Београду П1 4284/11 од 02.10.2015. године, ставом првим изреке одбијени су као неосновани тужбени захтеви тужила којим су тражиле да се обавезу тужени да им солидарно исплате износе са припадајућом каматом, ближе одређене у овом ставу изреке, ставом другим изреке одбијен је захтев тужила за накнаду трошкова парничног поступка, ставом трећим одбијен је захтев тужила за ослобађање од плаћања судске таксе, ставом четвртим одбијен је захтев тужених Компаније „ДД“ ДП ..., у реструктурирању, Компаније „ЂЂ“ ДП ..., у реструктурирању и Агенције за приватизацију Републике Србије за накнаду трошкова поступка, док су ставом петим обавезане тужиле да туженој Републици Србији накнаде трошкове парничног поступка од 6.000,00 динара. Против наведене пресуде тужиле и тужени Компанија „ДД“ ДП ..., у реструктурирању и Компанија „ЂЂ“ ДП ..., у реструктурирању благовремено су изјавили жалбу, а пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 823/13 од 14.02.2013. године одбијене су жалбе и првостепена пресуда потврђена.

Одлуком Уставног суда РС Уж 2450/13 од 04.10.2013. године, ставом првим изреке усвојена уставна жалба ББ и ВВ и утврђено да је пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 823/13 од 14.02.2013. године повређено право подносиоцима уставне жалбе на правично суђење зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава РС, а у преосталом делу уставна жалба је одбачена, док је ставом другим изреке поништена пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 823/13 од 14.02.2013. године и одређено да Апелациони суд у Београду донесе нову одлуку о жалби подносиоцима и осталих тужила изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 4284/11 од 14.09.2012. године.

Поступајући по одлуци Уставног суда Уж 2450/13 од 04.10.2013. године, Апелациони суд у Београду је донео решење Гж 7180/13/14 од 18.09.2014. године, којим је предмет вратио првостепеном суду ради допуне поступка – достављања странкама одлуке Уставног суда Уж бр. 2450/13 од 04.10.2013. године. Након тога Апелациони суд у Београду је (у поступку претходног испитивања жалбе тужила и тужених Компанија „ДД“ ДП ..., у реструктурирању и Компанија „ЂЂ“ ДП ..., у реструктурирању изјављених против пресуде Првог основног суда у Београду П1 4284/11 од 14.09.2012. године) донео решење Гж1 263/15 од 18.09.2015. године којим је предмет вратио првостепеном суду ради допуне поступка и исправке пресуде у смислу члана 349. Закона о парничном поступку, а затим и решење Гж 1 3357/15 од 15.04.2016. године којим је предмет вратио првостепеном суду ради допуне поступка – доношења решења у смислу одредбе члана 214. тачка 5. ЗПП, с обзиром да је над туженим Компанија „ДД“ ДП ..., у реструктурирању и Компанија „ЂЂ“ ДП ..., у реструктурирању отворен поступак стечаја. Поступајући по наведеном решењу, Трећи основни суд у Београду је 18.05.2016. године донео решење о прекиду поступка, због наступања правних последица отварања стечајног поступка над туженим.

У поднеску од 04.04.2018. године тужиле су предложили наставак поступка наводећи да је Привредни суд у Београду закључио испитна рочишта у стечајним поступцима против тужене Компанија „ДД“ ДП ... и да овде тужена тужилама признала потраживања по основу главног дуга и камата, док је оспорила трошкове парничног и стечајног поступка, због чега су тужиле повукле тужбу у делу који се односи на главно потраживање, а остале су код трошкова

поступка. Поступајући по предлогу тужиља, Трећи основни суд у Београду је решењем П1 4284/11 од 22.03.2019. године, наставио поступак у овом предмету, прекинут решењем истог суда П1 4284/11 од 18.05.2016. године и огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета уступио Привредном суду у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Из изложеног следи да о жалбама тужиља и тужених изјављених против првостепене пресуде, а након доношења одлуке Уставног суда Уж 2450/13 од 04.10.2013. године, којом је поништена одлука Апелационог суда у Београду Гж1 823/13 од 14.02.2013. године и одређено да Апелациони суд у Београду донесе нову одлуку о жалби подносиоцима и осталих тужиља изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П1 4284/11 од 14.09.2012. године, није одлучено. Код одлучивања о редовном правном леку чињеница отварања стечајног поступка над туженима не представља разлог за атракцију надлежности привредног суда, у смислу члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова („Службени гласник Републике Србије“, број 116/08 ... 88/18). У таквој ситуацији, стварно надлежан за одлучивање о жалбама у овом случају је апелациони суд, у смислу члана 24. став 1. тачка 3. наведеног закона, и то Апелациони суд у Београду, сходно члану 6. став 1. тачка 1. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштва („Службени гласник Републике Србије“, број 101/13).

Из наведених разлога, на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић